

Jeremia 7

Septuaginta (LXX)

2 ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ ιουδαία

3 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ

4 μὴ πεποίθατε ἐφ' ἐαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς κυρίου ναὸς κυρίου ἔστιν

5 ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδούς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίου αὐτοῦ

6 καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν

7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἔως αἰῶνος

8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε

9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ βασιλὶ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων ὃν οὐκ οἴδατε τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν

10 καὶ ἥλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ καὶ εἴπατε ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα

11 μὴ σπίλαιον ληστῶν ὁ οἰκός μου οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἴδού ἔώρακα λέγει κύριος

12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν σηλωμῷ οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ ἵδετε ἢ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου ισραὴλ

13 καὶ νῦν ἀνθ' ὃν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἡκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε

14 καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ ὃ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐφ' ὃ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ ὃ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα τῇ σηλωμῷ

15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πᾶν τὸ σπέρμα εφραὶμ

16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὔχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι

17 ἢ οὐχ ὄρᾶς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ιουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ιερουσαλημ

18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν ἔνδια καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναικεῖς αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσιν με

19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει κύριος οὐχὶ ἔαυτούς ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν

20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἴδού ὁργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ἔνδιον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται

21 τάδε λέγει κύριος τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα

22 ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἦν ἀνίγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου περὶ ὄλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας

23 ἀλλ' ἦτορ ὁργὴ τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἵνεις ἐντείλωμαι ὑμῖν ὅπως ἀν εὖ ἥτις ὑμῖν

24 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὅπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν

25 ἀλλ' ἦτορ ἡμέρας ἔξηγέθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἔξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὅρθρου καὶ ἀπέστειλα

26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν

28 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτο τὸ ἔθνος δούλων τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἔξελιπεν ἥτις πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν

29 κεῖραι τὴν κεφαλήν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα

30 ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ιουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ μιᾶναι αὐτόν

31 καὶ φύκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ ταφεθ ὃς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ εννομ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί δούλων τῆς φωνῆς καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου

32 διὰ τοῦτο ἴδού ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ εννομ ἀλλ' ἦτορ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν ἐν τῷ ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον

33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσσιβῶν

34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων ιουδα καὶ ἐκ διόδων ιερουσαλημ φωνὴν εὐφρανομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ